מכתבים

(המשך מעמוד 7)

התשלומים של צבי לדרמן „האיש: שילם יפה. אין לו פיגורים. החוב שלו לבנק גדל עקב ההצמדה."

■ אהבה אינה נותנת חזקה!

נתגלגל לידי עתון מס' 52 של התנועה למען ארץ־ישראל השלמה (זאת הארץ) ובו מצאתי מאמרים הסותרים לדעתי את ההגיון הבריא.

אתייחס אל המאמר שבו מואשמים „כוחות השלום", ומודבק להם תואר של תבוסתנים. לא אכנס להשמצות כמו כותב המאמר (צבי שלוח) אך אשאל — מי קבע כי הרצון לשלום הינו היתנכרות למולדת, וכי הוויתור על שטח שנכבש הינו תיסכול. מתי יבינו כל אותם הסיפוחיסטים למיניהם כי האהבה למשהו (במיקרה זה השטחים) עוד לא נותנת לי חזקה עליו.

רוני, תל־אביב

■ כין טירוף לטירוף — באיטליה

ברצוני לציין, כי המצב של „בין טירוף" (העולם הזה 1707) השורר באיטליה, אינו תופס לגבי בעיית המזרח התיכון בלבד, כי אם לגבי מיכלול הבעיות הפוליטיות, מוסריות, כלכליות וחברתיות העומדות בפני אזרחי מדינה זו.

אחד מקווי־היסוד באיסטרטגיה של המפלגה הקומוניסטית האיטלקית הוא זה של קיטוב יוצר־מתח, אשר נועד לבטל כל יציבות פוליטית, ולהבאיש ריחן של מפלגות־הקואליציה בעיני הבוחר. בפרלמנט האיטלקי, הנבחרים הקומוניסטיים ושות' (פסיוס, פוטרה אופרי...) שוללים באופן עקרוני כל הצעת־חוק קואליציונית, ומעלים מצידם הצעות בלתי־אפשריות, ואשר אין להן כל אשראי של אחריות פוליטית או ציבורית.

דומה המצב בעולם האוניברסיטאי, אשר בו פעילים מאד ארגוני־סטודנטים פילו־סובייטיים ופילו־סיניים (מובימנטו־סטודנטסקו, הדור הצעיר של פוטרה אופריו...) ארגונים אלה נוקטים אף הם בשיטה של „הכל או לא כלום". יחסם לישראל אינו אלא מימד אחד של מדיניות זו.

מאידך, מפלגות־הקואליציה מבינות את עמדת־ישראל, ואישים כמו פיטרו נני ואלדו מורו תומכים במדינה באופן עקבי. גם הדור הצעיר של מפלגות המרכז־שמאל והמרכז אוהד את ישראל ושולל מלחמת־חרמה בה, אף שרואה לגיטימיות בהחלט את תביעות ההגדרה העצמית של הפלשתינאים.

בו־בזמנית להופעת הכרוז אשר מובא בעיתונכם, הופיעו בפיזה שני כרוזים אחרים, התומכים בעמדתה של ישראל; האחד, נושא מגן־דויד, להבדיל, אף הוא, הופץ על־ידי המפלגה הסוציל־דמוקרטית (פסו), והשני — ע"י ועד ידידי־ישראל לא־יהודיים. פרסום זה בא כתגובה על הכרוז הקומוניסטי, והוא מתחיל במשפט זה: „מלחמה אנטי־פשיסטית למערכה אנטי־שמית".

יצחק וכטר, פתח־תקווה

■ „מלכת האמבטיה" הפושרת

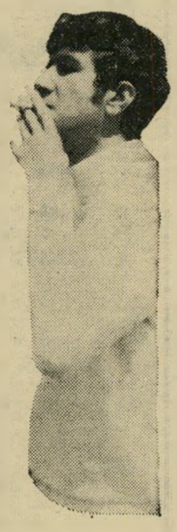

סומך

מלכת האמבטיה של חנוך לוין באה לפגוע בפרות קדושות, ולמרבה הצער הפכו שומרי שלום הפרות הקדושות את מלכת האמבטיה לפסבדו־פרה קדושה, שלפחות היום זורם אליה קהל כדי לראות מהומה רבה על לא דבר מיוחד.

הטקסט של מלכת האמבטיה רע מהטקסט של את ואני והמלחמה הבאה. הטקסט שמתיימר להיות תיאטרלי, מבזה אפילו את המילה יומרה.

רוני סומך, תל־אביב

■ עד מכות ועד אמבטיות ישאר אביזרים

אל המחזאי חנוך לוין: אשריך כי זכית להיות המחזאי הישראלי הראשון שמחזהו הורד על־ידי המימסד.

אל התיאטרון ואל השחקנים: אשריכם כי זכיתם לטול חלק במחזה שזכה להיות המחזה המורד הראשון — בנסיבות אלה.

מ. פ. כרמי, ראשון־לציון

זהה את עצמך!

תמונה זו פורסמה בגליון „העולם הזה" (659) שהופיע לפני 20 שנה בריוק. היא לקוחה מתוך כתבה על ביקור הכנר יאשא חפץ באילת. בתמונה: קהל חיילים מאזין לקונצרט. החיילים אשר יזהו את עצמם בתמונה, או כל מי שמכיר אותם, מתבקש לשלוח פרטים לת.ד. 136 תל־אביב ולציין על המעטפה „זהה את עצמך". בין אלה שיזהו את עצמם או את נושאי התמונה, תוגרל בסוף התחרות טיסה לחוץ־לארץ.